

IMBI VALGEMÄE MÄLESTUSEKS

27. augustil möödus 30 aastat Roelas 1923. aasta 28. septembril sündinud sõnakunstniku, lapsehääle jäljendajana tuntuks saanud Imbi Valgemäe surmast. Sel puhul avaldab Roela infoleht väikese meenutuse kunstniku lühikesest eluteest ning foto mälestustahvlist Roela lasteaiasissekäigu juures.

Emata jäi Imbi Valgemäe kuueaastaselt. Siis tuli üksijäämine. Roela algkooli lõpetas ta 1938. aastal ning läks Tallinna, lootes omal käel edasi õppida. «Töötas lapsehoidjana, majateenijana, pesupesijana, kuid ikkagi ei jõudnud õppemaksuks raha hankida ning teatrikool tuli pooleli jätta. Tervis ei pidanud eluraskustele vastu ja hiljem ei suudetud Imbit ka hoolika ravimisega päästa.»

Imbi Valgemäe täpses esine-

mispäevikus on kirjas, et kutsealana astus ta esimest korda üles «Estonia» laval 1. aprillil 1947 (J. Parijõe «Uued saapad»). Viimane oli 25. veebruaril 1957 Karksi-Nuias.

Küllap mäletavad vanemad inimesed kogu Eestimaal tema repertuaari: «Mari Kisakõri» (Barto), «Kõnelus» (Tšukovski), «Laiasad poisid» (Vaarandi), «Mäetaguse vanad» (Tammsaare) jne. Tema hääli oli väga tuttav ka raadio kaudu. «1951. aastal esines ta näiteks 110 kontserdil, sellele lisaks üpris sageli raadios. Väikesed ja suured kuulajad olid vaimustuses. Vaid vähesed on saanud nii palju südamlikke kirju, nagu sai tema.»

1957. aasta veebruaris anti Imbi Valgemäele Eesti NSV teenelise kunstniku nimetus.